ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ ישראל

עתון פועלי ארץ ישראל

DOC 05476

123

תוספת ערב

תל-אביב, יום רביעי, י' אייר תרצ"ז 21 באפריל 1937 רסח 3632

ה'ום במושב הועד הפועל הציוני

הרצאת מ. שרתוק. – התייעצות הסיעות

הישיבה השניה של מושב הועד הפועל הציוני נפתחה הבוקר סטוך ל-10. מ. שרתוק פתח בהרצאתו על המצב המדיני, שבחוגי הצירים הכו לה בכליון עינים.

ישיבת הבוקר תימשך עד 2. עם גמר הרצאת שרתוק יתחיל הויכוח הכללי שימשך גם כל יום מתר ולפי הסדר שנקבע ע"י הנשיאות יסתיים בישיבת יום ו' בה יתחילו חברי ההנהלה להשיב לדברי המתווכחים.

אמש אחרי גמר הישיבה הראשונה נתקיימו אסיפות של כל הסיעות שנמשכו עד שעה מאוחרת אחרי חצות.

סיעת העבודה נתכנסה בבית הנה"ס ובישיבתה נדונו עניני סדר היום של המושב ועניינים סדוריים אחרים. נבחרה הנהלת הסיעה: י. שפרינצק, ב. לוקר, י. אידלסון ו. חזן.

בהתיעצות של התאחדות הציונים הכללים נקבעו הנואמים מטעם הסיעה בויכוח הכללי. נדונה שאלת הצבת השקל בשנה שאין בה קונגרס וזכות הבחירה לקונגרס.

באסיפת ברית הציונים הכלליים הרצו י. שוארצבורד ו. סופרסקי על פעולת "הברית" בגולה ובארץ. גם כאן התרכז הויכוח בשאלות הפנימיות של הארגון והריכוז.

באספת סיעת "המזרחי" נפתח הדיון בדבר קביעת עמדה בשאלות הפוליטיות.

מ. שרתוק הגיע הבוקר מלונדון דרך מצרים. נתקבל בתחנת הרכבת ע"י ד"ר נ'וזף ל. כהן ואחרים ומהרכבת בא ישר להנהלת הסוכנות והחל בעבודה. אתו בא גם מר לוריא מהמזכירות של המחלקה המדינית בלונדון.

ישיבת הועד הערבי העליון לא היתה

שמענו שישיבת "הועד הערבי העליון" שעמדה להיות אתמול לא היתה בגלל מיעוט משתתפים. באו רק יחידים מאנשי החוסיינים. אנשי האופוזיציה לא באו, ולפי השמועה בגלל היחסים המתוחים לקראת תהלוכות נבי מוסה. השאלות שעמדו על הפרק — ענין הקאנטונים והמשלחת ללונדון — נדחו, איפוא, לישיבה אחרת.

"פלשתין" כועס על סטורס

גם אפו של "פלשתין" חרה על סטורס שפרסם את המאמר המבטל את האגדה על תנועת כלל-ערב (פאן-ערב), ובמאמרו הראשי הוא תופס את הדעות שהובעו בו, ומסיים לאמור: "היהודים הסתייעו בסטורס משום שהוא מפורסם מאז ישי-בתו הארוכה במזרח הערבי, באופן שדברי איש כמותו נכנסים ללבו של העם האנגלי יותר מדבריהם של אחרים שאין להם בקיאות בעניני הערבים והמוסלמים".

עתון בית-לחם מתווכח עם "חקיקת אל-אמר"

על שיתוף פעולה

"צות אל-שעב" אומר: העתון "חקיקת אל-אמר" טוען, כי היהודים קוראים לערבים להצטרף אליהם ולהתקדם יחדיו כי סוד הכוח היא האחדות. אין ספק, כי היהודים משתוקקים כי הערבים יצטרפו אליהם נבגעים ומושפלים מבלי לחגן על עתידם, כדי שהיהודים יהפכו לרוב בארץ והערבים יהפכו מאדוניה לעבדים.

מצחיק הדבר כי היהודים חושבים את הערבים לקטני מוחות עד למדרגה כואת שהם מרשים לעצמם לספר לערבים כל מיני סמורים ילדותיים מצחיקים. "אנו לא אבדנו את שכלנו וחיינו חפצים לדעת

סוריה ומצרים צובעות את אריזתן בתל-אביב

"סות-אל-שעב" מביא מתוך "חקיקת אל-אמר" ידיעה על בית החרושת "ארג-מן" ברמת-גן — בית-חרושת לצבעת אריגים — המשמש גם את סוריה ומצרים. אם כי אין "סות אל-שעב" מאמין לדברי העתון היהודי הוא מסב את תשומת לבה של הוערה הכלכלית הערבית לענין זה למען תחקור בדבר ו"תציל את שמה הטוב של סוריה ומצרים".

הערבים והרבוי הטבעי

העתונות היהודית מציינת כי בכפרי הערבים הנמצאים בקרבת מקומות ישוב של יהודים רבתה הילדה. (עיברה זו צוינה גם ב"חקיקת אלאמר"). ואלו

ש ק ל ו!

מועצת הפועלים בערים ובמושבות, ההעמסתן עליכן את פעולת הפצת השקל במלואה?

הקימו מיד ועדות-שקל פעילות על יד המועצות, ועדי הפועלים, ועדי האגודות המקצועיות, הנהלות הקואופרטיבים, ועדי שכונות הפועלים ומעונות העובדים.